

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

שלושה ימים ברציפות ירדנו אל בית העלמין ללוות אנשים יקרים בדרכם האחרונה. על מנת לא לתפוס יותר מידי מקום בגיליון אחד, ולמרות שאני רוצה לכתוב על כל אחד ואחת מהם, אקצר הפעם ואם יהיה לי הכוח, ולכם הסבלנות לקרוא, אמשיך בשבוע הבא.

• ג'וני פרנק

מהרגע בו נודע לי על פטירתו של ג'וני הרגשתי איך אני צמודה לרשת צפופה מאד של קשרים וקשרי קשרים עם ג'וני ועם משפחתו.

אתחיל בכך שג'וני ושולמית היו חברים טובים וקרובים של אריה, ואחר כך שלי. אריה תמיד מספר בגאווה שהוא היה זה שערך את ההיכרות בין ג'וני ושולמית במקהלת "הבונים" בלונדון. בפחות גאווה הוא סיפר, איך אחרי החתונה של הזוג הצעיר הוא חזר הביתה במכונית של אביו, מאחוריו נסע פאול במכונית של אביו, ובראש השיירה נסע עוד חבר ברכב של אביו. בתאונת השרשרת שקרתה להם ברחוב אוקספורד, ניזוקו כל שלוש המכוניות, ואריה היה צריך להסביר לאביו למה המכונית דפוקה מלפנים ומאחור.

כמה שנים אחר כך, כשאריה כבר היה בארץ, בכפר הנשיא, הוא נשלח לחיפה לפגוש את קבוצת העולים החדשים מגרעין ה' שהגיעה באניה לארץ. אריה, הרווק הצעיר, היה מופתע מאד לראות את חברת נעוריו כשתינוק (רפי) בזרועותיה.

גם עם ארבעת ילדי פרנק, שלא לדבר על שאר בני המשפחה, היו לנו קשרים חזקים. אלישע גדל בכיתת עופרית עם אביגיל, והקרבה בין שרית ויעלי היא כמעט קרבה של אחיות. בין השאר, בילינו כמה וכמה חופשות משפחתיות ביחד, גם בארץ וגם בסיני, ואפילו בילינו ביחד כמה ימים בלונדון, כאשר אנחנו היינו בדרכנו חזרה משליחות בדרום אפריקה, ומשפחת פרנק התחילה את שליחותה באנגליה. בלילה האחרון שלם בלונדון, החנינו את הקרון שלנו לפני פתח הבית של משפחת פרנק, וזכינו לישון שם שינה ערבה.

שנה אחת היינו, ג'וני ואני יחד עם שושנה אדלשטיין ז"ל, מורים בבית הספר היסודי (בכפר הנשיא יש בית ספר, בית ספר בכפר הנשיא...). ימי ההולדת של אורי אדלשטיין, של אלישע וולפין ושל רפי פרנק חלים יום אחרי יום. ואז מצרה הנוסחה המתמטית להלן: הגיל של הבן של המורה של כתה ב' ועוד הגיל של

הבן של המורה של כתה ד' שווה לגיל של הבן של המורה של כתה ו' (וזזה בדוק! אבל זה היה נכון רק פעם אחת...).

על העבודה המשותפת של ג'וני ושלי בחינוך – יבוא ההמשך.